

Afacerea Couty de la Pommerais: rezultatele cercetarilor celebrului medic Auguste Ambroise Tardieu

Tardieu a constatat ca trebuia gasit un argument cu adevarat decisiv si ii veni ideea sa repete experientele nu pe caini ci pe broaste care, foarte sensibile la otravuri, reactionau - lucru cunoscut - intr-un mod asemanator, cu omul.

In seara de 12 decembrie, un agent, trimis de inspectorul Claude,- ii aduse savantului doua pachete, din care unul continea "o seindurica de parchet din dormitorul doamnei de Pauw si care prezenta urme de vomismente, iar in celalalt pachet, talas rezultat din raziunea locurilor unde cazusera vomismentele bolnavei". Inspectorul Claude, care ramasese impresionat si retinuse reprosurile lui Tardieu, a examinat din nou camera in care murise femeia si reusise sa descopere unele urme capabile sa intereseze pe toxicolog.

In aceeasi noapte, Tardieu isi incepu cercetarile. "Plecand de la principiul, scria el mai tarziu in raportul care avea sa fie mentionat in toate tratatele de specialitate, ca atunci cand o secretie cade pe parchet, raman unele resturi in crapaturi. Expertii au recoltat cu mai multa atentie urmele, inca umede, lipite de marginea bucatii de parchet si au amestecat-o cu praful razuit de pe suprafata ei. Materialul astfel obtinut a fost tratat mai intai cu alcool, apoi spalat cu apa si lichidul obtinut a fost supus evaporarii lasind pe fundul balonului un reziduu lichid. Tardieu a ales trei broaste si'practicand incizii, le-a scos inimile. Una din broaste a fost lasata ca martor, in timp ce la cea de-a doua i-a injectat sase picaturi dintr-o solutie care continea 1 cg de digitalina dizolvata in 5 mililitri de apa distilata ; la a treia broasca, i-a administrat in acelasi mod 5 g din extractul provenit de la vomismentele culese de pe parchet.

Observatiile notate cu acest prilej erau deosebit de semnificative : in timp ce inima broastei martor a avut o comportare normala, celelalte doua au prezentat simptome identice : dupa scurgerea primelor sase minute, numarul batailor inimii s-a redus de la 42 la 30, uneori chiar la 20 ; dupa 10 minute, ritmul acesteia a devenit foarte neregulat, nu depasea' 15-20 batai pentru a se opri definitiv dupa 31 de minute. Dornic sa aiba o certitudine totala, Tardieu a repetat aceste experiente timp de 15 zile. La 29 decembrie, a cerut inspectorului Claude sa-i furnizeze bucati de parchet pe care, in mod sigur, nu cazusera vomismente. Vroia sa verifice daca nu cumva ceara de lustruit parchetul ar contine o otrava al carei efect sa se asemene cu al digitalinei. Cu probele noi primite, el prepara alte extracte, care, injectate la broaste, nu le afecta cu nimic.

Ajuns in acest stadiu, Tardieu isi intocmi raportul, in care mentiona ca doamna de Pauw murise in urma unei otraviri si ca dupa toate probabilitatile, substanta folosita era digitalina. Dar sa-l lasam pe Tardieu sa-si expuna concluziile cercetarilor : "Vaduva de Pauw a decedat la 17 noiembrie 1885. Autopsia cadavrului a dovedit intr-un mod cert ca nu a fost atinsa de nici o afectiune organica. Creierul, plamanii, inima, cu alte cuvinte organele esentiale vietii erau intacte si, cu toate presupunerile care au avut loc, la aceasta femeie nu s-au produs nici pierderi de sange interne, nici

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

perforarea stomacului, nici alte leziuni. Acestea sunt faptele care nu pot fi contestate. Adaugam ca, pana in ajunul mortii, doamna de Pauw a fost vazuta indeplinindu-si ocupatiile obisnuite si ca a servit masa ca o persoana sanatoasa.

Primele simptome grave, pe care le-a avut in noaptea care i-a precedat moartea, au constat in vomismente repetate si imperioase, urmate de o slabire rapida a fortei fizice. Medicul, foarte competent, care a vazut-o in ultimele clipe ale vietii, doctorul Blachez, a constatat ca ea era palida, foarte agitata, scaldata intr-o sudoare rece, plingandu-se de o durere de cap insuportabila ; pulsul era neregulat, cu intermitente, apoi a devenit imperceptibil ; bataile inimii, neregulate, incetara pentru o clipa aproape de tot. Blanchez compara aceste simptome cu cele care se observa la oamenii care sucomba de o hemoragie interna, brusca si abundenta. Nu trebuie pierdut din vedere ca aceasta nu era decat o comparatie si trebuie sa recunoastem ca ea era justa si releva perfect caracterul dominant : acela al unei slabiri progresive a inimii. Blanchez prin medicatia pe care a prescris-o nu s-a preocupat de un singur lucru, de a reanima activitatea inimii.

Este imposibil sa nu se remarce ca aceste fapte ofera o asemanare frapanta cu ceea ce s-a petrecut in experientele noastre pe animale supuse la injectarea fie a extractului provenit din dejectiile doamnei de Pauw, fie din digitalina.

Pana aici am ramas pe terenul faptelor perfect stabilite, atat cu prilejul autopsiei cadavrului cat si prin simptomele observate in ultima parte a vietii doamnei de Pauw. La aceste fapte pozitive este permis sa opunem alte ipoteze, cum ar fi ca aceasta femeie a fost bolnava de mai multe luni de o maladie care i-ar fi provocat in cele din urma moartea ? Caderea pe scara a doamnei de Pauw ar fi fost, dupa propriile sale declaratii, punctul de plecare al bolii. "Caderea, scria ea la 26 septembrie, a fost asa de groaznica, incat persoana care se afla in vizita la ea si care a plecat sa aduca un medic, a crezut ca la reintoarcere nu o va mai gasi in viata. Ea vomita si scuipa sange, vomita tot ce lua, chiar apa, era zdrobita si suferea zi si noapte, iar cand doctorul Gaudinot a vazut-o, a gasit-o foarte bolnava". A doua zi, ea adauga : "Ma simt doborata de suferinta. Durerile pe care le simt in locul unde am cazut, sunt atat de vii incat nu pot sa stau in nici o pozitie", in sfarsit, mai tarziu ea va declara ca doctorul Nelaton "nu i-ar mai fi lasat nici o speranta".

Se afla, in toate acestea, mai mult decat exagerarea ; imaginatia doamnei de Pauw denatureaza complet faptele. Cum ar fi putut avea loc o cadere atat de violenta, fara ca sa nu fi lasat nici o urma sau o urmare grava. Ea nu a determinat nici fracturi, nici o comotie, nici intinderi ligamentare sau plagi externe. Nimeni nu a vazut urmele .si integritatea organelor, constatate cu prilejul autopsiei efectuata atat de minutios, probeaza ca nici unul din ele nu a fost lezat de acest accident. Nimeni, dealtfel, nu a impartasit temerile excesive ale doamnei de Pauw. Doctorul Gaudinot, declara ca nu a constatat nici el pretinsele contuzii si eschimoze, sau tulburari ale stomacului sau ale altor organe si nu a considerat cazul prea serios ; s-a limitat la prescrierea de cataplasme, bai, si un regim usor, si ca de atunci au trecut 3-4 saptamani fara s-o mai vada. Cand, mai tarziu, a vorbit de o perforatie posibila a stomacului, el a comis o eroare, deoarece stomacul examinat la autopsie nu era perforat, insa era o eroare foarte usor de inteles si perfect justificata fiind influentata de marturisirile doamnei de Pauw.

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari

<http://referatenoi.ro>

Nelaton, referindu-se la medicatia prescrisa pentru tulburarile gastrice, a declarat dupa cum era usor de prevazut, ca el nu putea sa intrevada un prognostic asa de disperat ca acel pe care il avea pacienta. In ceea ce priveste doctorii Velveau, Desmoreaux, Danet si Huet, erau toti de acord asupra acestui punct de vedere si considerau ca in fapt nu au crezut intr-o tulburare serioasa a sanatatii. Nu trebuie uitat ca acesti medici onorabili au examinat-o in vederea unui contract de asigurare si ca, asa cum spunea unul dintre ei, societatea ar fi refuzat sa o aprobe daca ar fi constatat ca nu se afla intr-o perfecta stare de sanatate.

De altfel, nu este imposibil sa nu ramai convins ca doamna de Pauvv nu a fost atinsa de boala, ca pana atunci ea s-a simtit bine. Nu a fost bolnava serios, dar avea interes sa lase sa se creada intr-o tulburare serioasa a sanatatii ; ea a exagerat urmarile unei caderi si, fara un motiv real, a consultat un mare numar de medici pentru niste dureri nedefinite.